

til de i Budgettet forekommende Afvigelser fra, hvad der iaar er bevilget, ikke har fundet sig tilfredsstillt ved de modtagne Oplysninger, vil dets Stilling til disse Afvigelser fremgaae af det Følgende.

2) Hvad de i § 25 opførte Forslag til overordentlige Udgifter — ialt til et Beløb af 713,035 Rd., som efter de i denne Betænkning til § 25 Nr. 12 og 16 a anførte Forslag fra Krigsministeren vil være at forhøje med 13,600 Rd. — angaaer, da har Udvalget ved en omhyggelig Overveielse af de paagjældende Spørgsmaal ikke kunnet komme til den Overbeviisning, at det er strengt nødvendigt for en heldig og hensigtsfærende Udvikling af vore Forsvarsmidler at gaae ind paa en overordentlig Bevilling af en saa betydelig Størrelse, efterat man i de senere Aar har havt saa omfattende Udgifter i samme Retning, og man er enig i, at Hensynet til vore finantfielle Forhold ikke tillader Udredelsen af Udgifter, for hvilke en saadan Nødvendighed ikke foreligger. De nærmere Bemærkninger om de enkelte Poster findes anførte under § 25.

3) Udvalget har spurgt Krigsministeren, om han agter at søge Krigsministeriets Ordning fastslaaet ved særlig Lov i indværende Rigsdagssamling, hvorpaa Ministeren har svaret bl. A. Følgende:

„Det er nu vel i og for sig mit Ønske af Hensyn saavel til Tjenestens som til de deri interesserede Personers Løve at see Krigsministeriets Ordning endelig fastsat inden Udgangen af Finantsaaet 1869—70. Naar jeg imidlertid endnu ikke har indbragt og heller ikke i denne Rigsdagssamling paatænker at indbringe et dertil sigtende særligt Lovforslag, er dette grundet i den Omstændighed, at jeg ikke tør forudsætte, at Rigsdagen vil vedtage et saadant, naar der ikke samtidigt vedtages en endelig Ordning af Marineministeriet; men til at fremsætte det dertil nødvendige Forslag vil jeg paa Grund af den korte Tid, i hvilken jeg ad interim har fungeret som Marineminister, ikke for Diebliffet see mig i Stand.“

4) A. Ved Lov af 17de Mat 1868 blev der bevilget 6,000 Rd. aarlig i 2 Aar til „midlertidig Forøgelse af Kræfterne i Ministeriet“. Der begjæres nu det samme Beløb for Finantsaaet 1870—71, skjøndt man efter en Bemærkning derom til Finantsloven for 1869—70 kunde have ventet Contoen for Contoirudgifter m. m. noget nedsat. Desuagtet har Udvalgets Fleertal dog troet at kunne gaae ind paa denne Begjæring; men for tydeligere at betegne Bevillingens midlertidige Charakter og hævde den oprindelige Betingelse, hvorunder den er givet, at Beløbet kun kan anvendes til Honorarer, stiller Udvalget Forslag om en anden Postering. — Mindretallet foreslaaer Beløbet nedsat med 3,000 Rd.

5) B. Som oplyst i de trykte Anmærkninger agter Krigsministeren i næste Finantsaar at indkalde det halve Antal Forstærkningsbatailloner, hver med en Styrke af 400 Mand Undercorporaler og Menige, til de i Hærlovens § 28 omtalte større Dvelfer paa 15 Dage. Udvalgets Fleertal kan ikke tilraade denne Foranstaltning. Saalænge der endnu mangler Meget i, at disse Afdelinger kunne siges at være fuldstændigt organiserede, maa det ansees for tvivlsomt, hvorvidt de tilsigtede Fordele i militair Henseende kunne opnaaes ved de paatænkte Dvelfer. Dertil kommer navnlig Hensynet til det paagjældende Mandskab, som har tjent i sidste Krig og siden 1 à 2 Gange har været indkaldt til Dvelfe. Man finder det mindre rigtigt uden paatrængende Nødvendighed atter at kalde disse Mænd bort fra deres borgerlige Erhverv selv for en kortere Tid.

6) B. For at bringe Styrken op til 800 Mand ved de 5 Reserverebatailloner, som i næste Finantsaar skulle holde Dvelfer, foreslaaer Krigsministeren ligesom de 2 foregaaende Aar at